

РЕШЕНИЕ

№ 711

гр. Варна, 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 42 СЪСТАВ, в публично заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Моника Жекова

при участието на секретаря Христина Ив. Х.а
като разгледа докладваното от Моника Жекова Гражданско дело № 20233110110861 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното :

Ищцата **В. И. Ж.**, ЕГН *****, с настоящ адрес: *, * чрез процесуалния си представител адвокат И. Х. Н. - АК В. , със съдебен адрес: * е сезирала РС Варна с искова молба, депозирана на 24.08.2023 г. против ответната **ОБЩИНА - В.**, БУЛСТАТ * , с административен адрес: *, представлявана от Кмета на общината.

Предявения от ищцата против ответната Община В. иск е с цена 2500лв., заведен като частичен иск от 6 300.00 лв., с посочено в титулната част на исковата молба основание на иска чл. 49 ЗЗД, вр.чл.45 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД.

Искането, с което е сезиран съда, съгласно чл. 127 , ал.1 т.5 ГПК, съгласно уточняващата молба от 26.09.2023 г. е следното:

Ищцата желае постановяване на съдебно Решение, по силата на което да бъде осъден ответника **ОБЩИНА - В.**, с адм. адрес: *, представлявана от Кмета на общината, **ДА ЗАПЛАТИ** на **В. И. Ж.**, ЕГН *****, **СУМАТА** от 2 500.00 (две хиляди и петстотин лева)лв., като частичен иск от целият размер на щетите, в размер на 6 300.00 лв. - представляваща дължимо обезщетение за нанесените ѝ имуществени вреди, вследствие увреждане на лек автомобил, марка „Т.", модел „Я.“, с ДК№ *, собственост на ищцата **В. Ж.**, (имуществени вреди, изразяващи се в: увреден таван на автомобила, тапицерия по тавана, рамка над десни врати, рамка над леви врати, корпуса на странично дясно огледало, преден десен калник, преден ляв сенник, уплътнители на тавана в дясно и ляво, както и необходими за отремонтването автобоя и материали, както и ремонтни дейности) пряка и

непосредствена последица от настъпило събитие на 25.03.2023 год., (падане върху л.а. на голям изгнил клон, с размери 4 метра и диаметър 50 см., напълно изсъхнал и изгнил, без облистване, от дърво, намиращо се непосредствено до автомобила), ведно със законната лихва върху сумата от датата на настъпване на непозволеното увреждане - 25.03.2023 год. до окончателното изплащане на сумите.

Отправено е искане в полза на ищцата да се присъдят сторените по делото съдебно - деловодни разноски в настоящия процес и адвокатско възнаграждение. В изпълнение на дадените от съда указания , в уточняващата си молба, в т.4 , ищцата е посочила , че желае плащането да бъде извършено по банков път, като е посочила банкова сметка.

В проведеното по делото второ и последно открито съдебно заседание от 09.02.2024 г., съдът е допуснал на осн. **чл.214 , ал.1 ГПК изменение на предявения от В. И. Ж., ЕГН *******, с настоящ адрес: *, * **срещу Община В., с административен адрес: *, иск с правно основание чл. 49 ЗЗД, вр.чл. 45 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД, в размер на 2500.00 лв. (две хиляди и петстотин лева), като частичен иск от целият размер на щетите, в размер на 6300.00 лв., представляваща дължимо обезщетение за нанесените й имуществени вреди, вследствие увреждане на лек автомобил, марка „Т.“, модел „Я.“, с ДК№ *, собственост на ищцата В. Ж., (имуществени вреди, изразяващи се в: увреден таван на автомобила, тапицерия по тавана, рамка над десни врати, рамка над леви врати, корпуса на странично дясно огледало, преден десен калник, преден ляв сенник, уплътнители на тавана в дясно и ляво, както и необходими за отремонтирането автобоя и материали, както и ремонтни дейности) пряка и непосредствена последица от настъпило събитие на 25.03.2023 г., (падане върху л.а. на голям изгнил клон, с размери 4 метра и диаметър 50 см., напълно изсъхнал и изгнил, без облистване, от дърво, намиращо се непосредствено до автомобила), ведно със законната лихва върху сумата от датата на настъпване на непозволеното увреждане - 25.03.2023 г. до окончателното изплащане на сумите, като същият се счита за предявен от датата на подаване на исковата молба -24.08.2023 г., за сумата от **6265.31 лв. (шест хиляди двеста шестдесет и пет лева и тридесет и една стотинки) - окончателен иск**, представляваща обезщетение за нанесените й имуществени вреди, вследствие увреждане на лек автомобил, марка „Т.“, модел „Я.“, с ДК№ *, собственост на ищцата В. Ж., (имуществени вреди, изразяващи се в: увреден таван на автомобила, тапицерия по тавана, рамка над десни врати, рамка над леви врати, корпуса на странично дясно огледало, преден десен калник, преден ляв сенник, уплътнители на тавана в дясно и ляво, както и необходими за отремонтирането автобоя и материали, както и ремонтни дейности) пряка и непосредствена последица от настъпило събитие на **25.03.2023 г., (падане върху л.а. на голям изгнил клон, с размери 4 метра и диаметър 50 см., напълно изсъхнал и изгнил, без облистване, от дърво, намиращо се непосредствено до автомобила), ведно със законната лихва** върху сумата от датата на настъпване на непозволеното увреждане - **25.03.2023 г.** до окончателното изплащане на сумите.**

В исковата си молба ищцата е навела следните правно релевантни твърдения:

На 25.03.2023 год., около 18.06 ч., в *, майката на ищцата Ю. Д., паркирала л.а. „Т.“,

модел „Я.“, с ДК№ * в Синя зона В., като платила за престой от 1.30 ч. 15 минути по-късно Ю. Д. получила обаждане от хора, които били наблизко, че голям изгнил клон на дърво паднал върху колата. Същите хора се обадили и на 112, вследствие на което пристигнали на място служители на РД „Пожарна безопасност и защита на населението“ - В.. Дървото, от което паднал клонът, се намирало непосредствено до автомобила, а самият клон бил с размери 4 метра и диаметър 50 см., напълно изсъхнал и изгнил, без облистване. Около автомобила и на самия автомобил имало разпръснати парчета дървесина. Времето било топло, тихо и без вятър.

Вследствие на падането на клонът на дървото върху автомобила, на същият били нанесени имуществени вреди, които видно от Проформа фактура на официалният представител на Т. за В., възлизали в размер на 6 266.05 лв. Тази сума сочи ищцата, че е необходима за отремотирането на автомобила. Увредени по автомобила били : тавана, тапицерия по тавана, рамка над десни врати, рамка над леви врати, корпуса на странично дясно огледало, преден десен калник, преден ляв сенник, уплътнители на тавана в дясно и ляво. Необходими за отремотирането били и автобоя и материали, както и ремонтни дейности.

Твърди се в исковата молба, че на 26.04.2023 год. майката на ищцата уведомила Община В. за инцидента, като със Заявление с рег. №РД23008947ВН представила доказателства за настъпилото събитие и пожелала да бъдат възстановени щетите по автомобила, но до момента на подаване на исковата молба - отговор от Общината нямало.

Тъй като падналото дърво се намирало на територията на Община-В. и представлявало част от зелената система на града, ищцата счита, че ответникът следва да отговаря за нанесените върху автомобила щети. Счита, че вредата е причинена от бездействието на съответните общински служители, които е трябвало своевременно да го премахнат или да му осъществят санитарна резитба.

Претърпените имуществени вреди твърди ищцата, че са пряка и непосредствена последица от увреждането.

Позовавайки се на нормата на чл. 2, ал. 1, т. 5 от Закона за общинската собственост, ищцата сочи, че общинска собственост са : общинските пътища, улиците, площадите, общинските паркинги в селищата и зелените площи за обществено ползване. В тази връзка счита, че собственик на дървото и съответните зелени площи и път, където е бил паркиран автомобила е именно ответникът - Община-В.. При това положение, съобразно чл. 49 от ЗЗД, Общината следвало да отговаря за всички вреди, произлезли от общинските пътища, улиците, площадите, общинските паркинги в селищата и зелените площи за обществено ползване. Отговорен за причинените на ищцата вреди , намира ищцата , че е ответникът - Община В., която не изпълнила задължението си по чл. 31 от Закона за пътищата да поддържа общинските пътища в състояние, което осигурява тяхното безопасно ползване.

В случаите, в които собственикът и едновременно с това и лицето, което упражнява надзор върху съответните вещи, причинят вреди, подчертава ищцата, че отговорността му за произлезлите от вещите вреди почива, като на чл. 50 от ЗЗД, така и на разпоредбата на чл.

49 от ЗЗД. В този смисъл ищцата препраща към указанията, дадени на съдилищата с ППВС № 17 от 1963 год.

На следващо място ищцата сочи, че съгласно чл.49, вр. чл. 50 от ЗЗД, за вреди, произлезли от каквито и да са вещи, отговарят солидарно собственикът и лицето, под чийто надзор се намират, поради което и счита, че за възникването на отговорността от вещи, е необходимо наличието на вреда, вредоносно противоправно причиняване от вещь и причинна връзка между вредата и вредоносното действие на вещта. Вина в този случай не се изисквала, отговорността била обективна, независима от вината.

В настоящия случай, претърпените вреди ,обобщава ищцата, че са произлезли от вещь - собственост на ответника - Община-В.. Причиняването на вредите по автомобила, само по себе си било противоправно. Това било така, защото притежаването на вещи и използването им е правомерно, но когато от тях е причинена вреда другиму, като в случая, деянието било противоправно. В тази връзка, ищцата счита, че нанесените щети по л.а. „Т.“, модел „Я.“, с ДК№ *, собственост на ищцата В. Ж. , настъпили в резултат на противоправно причиняване от страна на вещта, собственост на ответника - Община-В., както и поради неизпълнението на задължението на ответника да поддържа общинските пътища, улиците, площадите, общинските паркинги в селищата и зелените площи за обществено ползване.

Предявеният от ищцата иск сочи ищцата , че е за заплащане на обезщетение за причинени имуществени вреди, нанесени от дърво, представляващо част от зелената система на Община-В.. Статутът на дървесните видове, част от уличното озеленяване бил - публична общинска собственост (чл.3 от ЗОС). Общината била тази, която непосредствено се занимава и определя режима на отсичане или изкореняване на дълготрайни дървета и храсти, тя била тази, която определя случаите на премахване на растителността, както и осъществявала контрола по преместване, премахване или кастрене на дърветата и храстовата растителност.

Съгласно законната разпоредба, собственикът и лицето, под чийто надзор се намира вещта, отговаряли за причинените от нея вреди. Отговорността била безвиновна и не зависела от качествата на вещта. За възникване на отговорността било необходимо наличието на вреда, причиняването ѝ от вещь и причинна връзка между вредата и вредоносното действие на вещта. В този смисъл ответната страна следвало да отговаря за всички вреди, произлезли от собствените ѝ зелени системи /в частност дървета/. Налице намира ищцата, че е и причинна връзка между вредоносното действие на вещта и настъпилите вреди за пострадалата.

Задължението на Община В. да поддържа общинска собственост в състояние за безопасно ползване, произтичало от разпоредбите на чл. 11 от Закона за общинската собственост, според която имоти и вещи - общинска собственост се управляват в интерес на населението в общината съобразно разпоредбите на закона и с грижата на добър стопанин.

Тъй като до настоящия момент ищцата В. Ж. не била обезщетена за нанесените и имуществени вреди, по собственият и л.а. „Т.“, модел Я. , с ДК№ *, изразяващи се в

нанесените по автомобила щети, които били пряка и непосредствена последица от настъпили в резултат на противоправно причиняване от страна на вещта, собственост на ответника - Община-В., както и поради неизпълнението на задължението на ответника да поддържа и непосредствено да се занимава и определя режима на отсичане или изкореняване на дълготрайни дървета и храсти, именно ответната Община В. била тази, която определяла случаите на премахване на растителността както и осъществява контрола по преместване, премахване или кастрене на дърветата и храстовата растителност и общинските пътища в състояние, което осигурява тяхното безопасно ползване, поради което и за ищцата се явявала единствената правна възможност предявяването на настоящия иск.

Поради това, че при задължение за непозволено увреждане длъжникът се смятал в забава и без покана и дължал обезщетение в размер на законната лихва от момента на увреждането - чл. 86 и чл. 84, ал. 3 от ЗЗД, лихвите се явявали компенсаторни, а не - мораторни, и се дължали като допълнение на обезщетението от деня на непозволеното увреждане.

За причинените на ищцата имуществени вреди, изразяващи се в увреденият таван на автомобила, тапицерия по тавана, рамка над десни врати, рамка над леви врати, корпуса на странично дясно огледало, преден десен калник, преден ляв сенник, уплътнители на тавана в дясно и ляво, както и необходими за отремонтiranето автобоя и материали, както и ремонтни дейности, ищцата претендира сума в размер на 2 500.00(две хиляди и петстотин лева)лв., като частичен иск от целият размер на щетите, в размер на 6 300.00 лв. Въпросът за определяне на размера на обезщетение сочи на следващо място в исковата си молба ищцата, че е равен на действителната вреда към момента на настъпване на събитие, съобразно стойностния еквивалент на претърпяната вреда. В тази връзка счита ищцата, че ответникът следва да заплати обезщетение за вреди, което трябва да съответства на реалния размер на вредата към деня на събитието, за да може да покрие действителната или възстановителната стойност на увреденото имущество. Законът пояснява ищцата, че не се интересувал от стойността на вредите по средната им пазарна стойност към момента на настъпването им. Обемът на отговорността при деликт се определяла от закона - в размер на действително причинените вреди, а обезщетението трябвало да съответства на това, което увреденият следва да разходва, за да възстанови предхождащото увреждането състояние..

В уточняваща молба ищцата е пояснила фактическите си твърдения и прецизирала петитума на иска си. В подкрепа на изложеното и на самото искане, ищцата е обективирала доказателствени искания. Съобразно твърденията на ответника, ищцата сочи, че ще представи и други писмени и гласни доказателства.

В СРОКА по чл.131 ГПК ответната Община В., чрез юрисконсулт С. Д. е депозирила отговор на исковата молба, предявена против Община В..

Спирайки се на твърденията и исканията на ищцата, ответната страна е изразила следното становище :

Съобразно чл. 51, ал. 1 от ЗЗД, събраните по делото доказателства, сочи Община В., че следва да обосновават извод за пряка и непосредствена причинна връзка между

процесното противоправно поведение и процесните по делото вреди.

Ответната страна смята, че представените доказателства от ищцата не са достатъчни и не го доказват.

За да възникне отговорност за Общината, сочи ответната страна, че е необходимо да са налице три предпоставки: вреда по колата, увреждането да е причинено от процесното дърво, пряка и непосредствена връзка между причинената вреда на колата и падането на дървото.

В тази връзка процесуалният представител на Община В. цитира нормата на чл. 51, изр. 2: „Ако, увреденият е допринесъл за настъпването на вредите, обезщетението може да се намали“. Тъй като, мястото, според ответника било посочено неточно, не бил посочен града, счита, че няма нищо конкретно, което да наведе на мисълта, че такова дърво изобщо съществува и че вредата върху автомобила е причинена, именно от него. Доказателствата предоставени от ищцата - ответната страна намира за крайно недостатъчни, за да се направи извод за пряка причинна връзка между настъпилото увреждане на ищцата и осъществено противоправно бездействие на ответника, обосноваващо реализиране на отговорността, предвидена в чл. 49 от ЗЗД.

При определяне размера на имуществени вреди, сочи още ответната страна, че трябва да се вземат под внимание всички обстоятелства, които ги обуславят. На обезщетяване подлежали имуществените вреди, които са в пряка причинна връзка с увреждането.

По същество ответната страна счита, че претендираното от страна на ищцата обезщетение за имуществени вреди в размер от 2 500 лв. се явява прекалено високо. В конкретния случай, исковата претенция била прекалено завишена и ако съответната бъде уважена, щяло да настъпи, неоснователно обогатяване по чл. 55 от ЗЗД. За ответната страна също така не било ясно, дали вредата не се дължи на случайно събитие или непреодолима сила. Например : ако предната нощ имало буря или силен вятър, които да са причинили падането на дървото, Общината, твърди, че не носи отговорност. Ако, хипотезата била вярна, падането на дървото не било следствие на някакво противоправно поведение от страна на Общината.

Ответната страна оспорва изцяло исковата претенция в размер 2 500 лева частичен иск от 6 300 лева за причинени имуществени вреди, ведно с лихвата, която ищцата, претендира да и бъде заплатена.

Предвид всичко гореизложено, ответната страна желае съдът да постанови решение, с което да отхвърли исковата молба на В. И. Ж., като неоснователна и недоказана. В условията на евентуалност, моли значително да бъде намален размера на претендираното обезщетение за имуществени вреди, в съответствие с преобладаващата съдебна практика, по сходни случаи, като бъдат взети предвид, всички обстоятелства, които обуславят претендираните вреди и се намират в причинна връзка с увреждането.

На следващо място ответната страна е изразила становище по доказателствата: По отношение представения с исковата молба снимков материал - ответната страна се

противопоставя и моли, да не бъде приеман, респективно приобщаван към доказателствения материал по делото. На последно място ответната страна моли да ѝ бъдат присъдени сторените разноски по делото, както и юрисконсултско възнаграждение.

В проведеното по делото открито съдебно заседание от 09.02.2024 год. ищцата представлявана от адв. Н. моли съда да уважи иска така, както е предявен с направеното в о.с.з. изменение на иска. Адв.Н. моли и за срок за писмени бележки, с цел процесуална икономия и за присъждане на направените съдебно-деловодни разноски.

В същото о.с.з.ответната Община В., представлява от юрисконсулт Д. , моли съда да постанови Решение, с което да отхвърли исковата молба като недоказана, а в условие на евентуалност , моли съда значително да намали размера на претендираното обезщетение за имуществени вреди. Моля за присъждане на сторените разноски по делото, както и юрисконсултско възнаграждение, съгласно Закона за правната помощ.

СЪДЪТ , след запознаване със становищата на страните, на база събраните доказателства, приложимия закон и нормите на чл.235 и чл. 236 ГПК , приема за установено от ФАКТИЧЕСКА И ПРАВНА СТРАНА следното :

С доклада по делото, приет от страните без възражения ,съдът е приел,, че е сезиран с искове с правно осн. чл.49 вр. чл.50 от ЗЗД , вр. 45 ЗЗД досежно главното парично вземане, а в частта в която се претендира законна лихва от датата на деликта, акцесорното искане съдът е квалифицирал по чл. 86, ал.1 ЗЗД.

За да определи квалификацията на иска, с проекта за доклад , съдът се позовавал на ППВС № 17/18.11.1963 г. и ППВС № 9/28.12.1966 г., като в първото Постановление е указано на съдилищата, че : „Възможни са случаи, когато вредите настъпват в резултат както от вещта, така от виновното поведение на дадено лице. Тогава вече отговорността на този, който е възложил работата и същевременно е собственик на вредоносната вещ или тя се намира под негов надзор, се основава едновременно на чл. 49 и 50 ЗЗД“.

По предявеният иск съдът ,с доклада по делото е разпределил доказателствената тежест между страните както следва:Съгласно разпоредбата на чл. 154 ГПК съдът е указал и на двете страни,че всяка една от тях следва да установи и докаже твърденията си и възраженията си - т.е. фактите и обстоятелствата въз основа на които черпи положителни за себе си права.На основание чл.146 ГПК, в тежест на ищцата, е било възложено доказването на следните релевантни за делото факти по предявения иск, а именно: че на твърдяната в исковата молба дата , време и място и начин е причинено увреждане на собствения ѝ л. а. (описано подробно по - горе), обусловило претендираните имуществени вреди, чиято обезвреда се желае.В тежест на ищцата е било и да установи и докаже, при условията на пълно и главно доказване: че на твърдяната дата, в гр.В., на посоченото място по описания от ищцата в исковата молба начин са били причинени имуществени вреди по собствения на ищцата л.а.,„Т.“, модел Я. , с ДК№ *, че същите щети са в пряка и непосредствена последица от настъпили в резултат на противоправно причиняване от страна на вещта / изсъхнал клон от дърво/ , собственост на ответника - Община-В., както и поради неизпълнението на задължението на ответника да поддържа и непосредствено да се занимава и определя

режима на отсичане или изкореняване на дълготрайни дървета и храсти. В тежест на ищцата е било и да установи не само вида на всички имуществени щети по лекия ѝ автомобил, но и да установи и докаже размера на претенцията - действителната стойност на имуществените щети, причинени на лекия ѝ автомобил в резултат на падането на клона от дървото върху колата ѝ. В тежест на същата страна е да установи и докаже, че ответника е изпаднал в забава, датата на която е изпаднал в забава по см. на чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

В тежест на ответника съдът е възложил да установи своите възражения, от които черпи изгодни за себе си правни последици, като например, че щетите по л.а. на ищцата са причинени на място различно от град В., че се възникнали случайно или в резултат на форсмажорни обстоятелства. По същество ответната Община В. е следвало да докаже възраженията, изключващи отговорността на Община В., т.е. че дори и да са налице елементи от фактическия състав на чл. 49 ЗЗД, същите не обуславят основателност на иска или че искът е предявен в прекалено завишен размер. В случай, че ищцата докаже основанието на иска си, съдът е указал на ответната страна, че следва да ангажира доказателства, от които да се изведе извод за неоснователност на акцесорното искане за присъждане на законна лихва.

При така разпределената тежест на доказване, на база събраните по делото писмени доказателства (представените с исковата молба заверени копия на: уведомление рег. № 833001-336, екз. № 2 от 30.03.2023 г., по вх. № 833001-328/28.03.2023 г. на Регионална дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ - В.; свидетелство за регистрация на л.а. част I № 008363038; проформа фактура по поръчка № 312720-4 от 17.05.2023 г., с материална и работна карти; заявление рег. № РД23008947ВН/26.04.2023 г. до Кмета на Община В.; 5 листа цветни снимки), гласните показания на св. М. С. У. и заключението на в.л. Ал.В. по допусната САТЕ, съдът приема, че ищцата е установила и доказала при условията на пълно и главно доказване и основанието и размера на иска си.

Съвкупния и поотделен анализ на писмените и гласни доказателства и заключението на вещото лице Ал.В. по допусната, приета и неоспорена от страните САТЕ мотивират съда да изведе извод, че фактите и обстоятелствата, изложени в исковата молба са установени и доказани напълно и отговарят както на изнесеното от ищцата в исковата молба, така и в писменото заявление на ищцата, депозирано пред Ответната Община, заведено на дата 26.04.2023 г./л.14/.

На база представените от ищцата писмени доказателства и заключението на в.л. Ал.В., съдът приема, че по делото е доказано, че на дата 25 март 2023 г. лекия автомобил „Т. Я. „ с рег. № *, собствен на ищцата В. Ж. е бил управляван от майката на ищцата Ю. Д., която паркирала л.а. на улица *. Около 18:20 ч. Ю. Д. получила обаждане, че е паднало дърво до и около автомобила. Произшествието е било посетено от служители на ГД ПБЗН Регионална дирекция В. и съставено Писмо с рег. № 833001-336/30.03.2023 г., а в същото е било записано: „Уведомяваме Ви, че на 25.03.2023 г. в 18:22 ч. в Сектор СОД е получен сигнал за отстраняване на опасни предмети - паднало дърво на улица * върху л.а. „Т. Я. „ с рег. № *. Служители на Сектор СОД са участвали в обезопасяване на произшествието „.

Видно от т.2 от заключението на в.л.Ал.В. по САТЕ (л.55 -ти ,гръб от делото) след съпоставяне на уврежданията на лекия автомобил „Т. Я. „, с рег. № * (видими на снимковия материал - л. 15 -19) експертизата категорично счита, че реалният и възможен механизъм за настъпване на събитието е следния : пряк контакт между превозното средство с предмет, при който превозното средство е в покой , а предметът е с цилиндрична форма и голяма маса , движещ се в посока към земната повърхност, непосредствено над автомобила. Обичайно, заключава в.л. В., такъв тип увреждане се получава при падане на голям клон или ствол на дърво върху превозното средство .

Съгласно заключението на в.л.В. по т.1 и т. 3 от САТЕ - в.л. приема уврежданията на автомобила описани в проформа фактура Поръчка № 312720 - 4/17.05.2023 г. от „Т. К.“ ООД и видими и на представения снимков материал, а именно : панел таван, тапицерия , сенник преден ляв , лясна таван дясна и лява, корпус странично дясно огледало , рамка над врати десни, рамка над врати леви , калник преден десет, калник преден. Обща стойност на щетите нанесени по лекия автомобил на ищцата, вещото лице е определило , че възлиза на сумата от 6265..31 лв., която включва следните позиции : обща стойност на резервни части 3342.61 лв., общо за операции за Д/М и Р/О - 27.4 ч. х 40 лв. = 1096 лв., общо за операции за ремонт - 13.7 х 40 лв.= 548 лв., общо за операции за боядисване 23.5 х 40 лв. = 940 лв. и общо за основни и допълнителни материали 338.70 лв.

На последно място от дадените в т. 3 и 4 заключения на автоексперта Ал.В. по делото се изяснява , че всички установени по автомобила увреждания да получени вследствие на съприкосновение с твърд предмет попаднал върху автомобила и че същите увреждания не са причинени при ПТП . Уврежданията по автомобила заключава в.л., че е възможно да са получени по степен и вид вследствие на паднало върху автомобила дърво и са в причинно - следствена връзка с механизма на събитието. Възстановяването на автомобила според заключението на САТЕ е възможно при подмяна на нужните за това детайли и спазване на технологичните процеси за подмяна, разоборудване , ремонт и боядисване на увредените детайли .

Така депозираната по делото САТЕ, като бе посочено и по -горе съдът напълно кредитира като обективна и компетентно изготвена , съобразена и със събраните гласни доказателства. В тази връзка следва да бъде отчетено , че в проведеното по делото първо открито съдебно заседание от 12.1.2024 г. вещото лице е присъствало при разпита на допуснатия свидетел в полза на ищцата, съобразно указанията на съда - САТЕ да се изготви след събиране на гласните доказателства .

Видно от протокол 122/12.1.2024г. , в първото о.с.з. , на посочената дата съдът е изслушал водената от ищцата свидетелка.

От показанията на свидетелката М. С. У. (водена от ищцата в о.с.з. на 12.1.2024 г. , без дела със страните, без родство с ищцата) е видно, че свидетелката твърди, че знае за падналия клон върху автомобил в гр. В. на 25.03.2023 г. Свидетелката е заявила пред съда, че работи наблизо, минавала често в този район - „*“ улицата, в центъра на гр. В., задните улици на хотел „*“ и на 25-ти март. След прибиране от работа, пояснява свидетелката,

видяли паднало дърво върху кола, а колата деформирана. Св.У. твърди, че тя се обадила на „112“, не познавала колата, просто колата била паркирана там, на улицата. От „112“ казали на свидетелка, че вече имало подаден сигнал, но не знаели точен адрес и имало някакви детайли, които уточнили и помолили да изчака там да дойдат пожарна и полиция. След това свидетелката видяла, че на колата имало написан телефонен номер и се обадила на този телефон, вдигнала една дама, била много притеснена, след малко пристигнала и тя. Това , уточнява свидетелката, че станало към 18 ч., когато ѝ свършвала смяната .

На конкретно поставени въпроси свидетелката е отговорила, че към него момент времето било хубаво, нормално, нямало вятър. Дървото описва свидетелката, че било „огромно, голямо, много голямо..... по-дълго от колата или почти колкото колата, с голям диаметър „, не можело да бъде мръднато, а пожарната после го рязали. Диаметърът на дървото бил около 4 м. , дървото било много дебело , по малко от метър диаметър. Целият таван на колата, твърди още свидетелката, че бил вдлъбнат, дървото било на земята, то било паднало върху колата и после долу до нея, таванът бил вдлъбнат. Нямало листа по дървото, било сухо, голямо, огромно дърво.

В края на показанията св. У. сочи, че тя и хората които били с нея изчакали пристигането на пожарна и полиция, пристигнала и дамата на която свидетелката се обадила и минало доста време и почнали да режат, защото колата нямало как да излезе - дървото пречело, нито човек можел да го дръпне , а колата била паркирана на определените места в „Синята зона“.

При така изложеното по -горе, съдът намира , че предявения от ищцата против ответната община осъдителен иск в изменения размер, ведно с акцесорното искане за присъждане на законна лихва следва да бъде уважен изцяло.

От ПРАВНА СТРАНА , съдът прави следните изводи :

Елементите на фактическия състав на чл.49 от ЗЗД, която отговорност по правната си същност е гаранционно-обезпечителна, са следните: вреда; причинна връзка на вредата с противоправно поведение на прекия и причинител; вина на прекия причинител на вредата; възлагане на работа на прекия причинител на вредата; вредата да е причинена от изпълнителя при или по повод изпълнението на работата.

Установено е по делото, че падналият клон от дърво, разположено до предназначена за паркиране „ Синя зона „ в гр.В., на ул. „*“ до номер * , е причинило имуществените щети по л.а. , собственост на ищцата В. Ж.. Съгласно чл. 2 , ал.1 , т.5 от Закона за общинската собственост , общинска собственост са общинските пътища, улиците, площадите , общинските паркинги в селищата и зелените площи за обществено ползване. Самото дърво, като част от уличното озеленяване, чието предназначение по смисъла на чл.61 ал.2 ЗУТ е за трайно задоволяване на обществени потребности от общинско значение, също е публична общинска собственост, съгласно изричната разпоредба на ал.4 от цитирания нормативен акт. Като част от уличното озеленяване дървесните видове са общинска собственост и съгласно изричната норма на чл.3 ЗОС .

Задължение на общината е да поддържа и опазва както озеленените площи на своята територия, така и пътя, който е общинска собственост. Тези законови задължения в случая Община В. не е изпълнила .

Безспорно по делото, на база всички доказателства, кореспондиращи напълно помежду си и допълващи се, е установено наличието на причинна връзка между причинените на автомобила на ищцата щети и бездействията на служителите на ответника, които са длъжни с грижата на добър стопанин да поддържат вещите общинска собственост, в това число и дърветата, като спрямо същите се провежда своевременно обследване на състоянието и санитарна сеч, с оглед предотвратяване на евентуални произшествия. При осъществяване на необходимите мерки от страна на ответника е било възможно предотвратяването на инцидента и именно виновното бездействие от страна на служители на ответника е довело до причинената вреда.

По делото не се установява, а и не се и твърди , в посочения район от гр.В. ответната Община В. да е предприела действия по извършване например на санитарна сеч , поради което съдът приема, че вредата е причинена при и по повод изпълнението на работата и от самата вещ (дърво) . Т.е. налице е хипотезата и на чл.49 и чл.50 ЗЗД.

Размерът на причинената имуществена вреда по делото е безспорно установен от приетата САТЕ, неоспорена от страните . Ето защо , съдът намира предявеният иск за имуществени вреди за основателен и доказан в пълен размер.

По отношение на възражението на ответника, че причина за падането на дървото би могла да бъде непреодолима сила или случайно събитие , същото е неоснователно, тъй като по делото е установено, че дървото очевидно е следвало да премине санитарна сеч. Съгласно Решение № 204 от 10.03.2010г. на ВКС по гр.д. № 4284/2008г., IV ГО., вредоносният резултат при непозволено увреждане не може да бъде следствие от случайно събитие, когато той се предхожда от виновно поведение на ответника, в случая бездействието му.

С оглед изложеното по -горе, съдът уважава изцяло иска по начина по който е предявен и изменен , ведно със законната лихва,считано от датата на деликта .

На основание чл.78, ал.1 от ГПК съдът присъжда в полза на ищцата сторените от нея съдебно - деловодни разноски пред настоящата инстанция в пълен размер .

Видно от списъка по чл.80 ГПК, представен от адв.Н. в о.с.з. на 09.02.2024 г. ищцата претендира разноски както следва : за платена д.т. 100 лв., 200 лв. за депозит за САТЕ , 152 лв. довнесена д.т., 150 лв. за допълнителен депозит за САТЕ , 1000 лв. адвокатско възнаграждение - общо 1 602.00 лв.

В откритото съдебно заседание процесуалният представител на ответната Община В. е направил възражение с правно осн. чл. 78, ал.5 ГПК, считайки че претендирания от ищцата адвокатски хонорар е прекомерен.

За да се произнесе по възражението на ответната страна по чл. 78, ал.5 ГПК съдът отчита факта, че минималните размери на адвокатските възнаграждения се определят съгласно Наредба № 1 /2004 г. за минималните размери на адвокатски възнаграждения .

Видно от л. 63-ти от делото, изменения размер на иска е 6265.31 лв. Съгласно чл. 7, ал.2 , т.2 от Наредба 1/2004 г. минимума на адвокатското възнаграждение възлиза на точно 926.53 лв., при цена на иска 6265.31 лв. Разликата, която действително се получава, от минималния размер на адвокатския хонорар до претендирания и платен от 1000 лв. е 73.43 лв. Тази разлика , съдът намира ,че не е прекомерна с оглед и цената на иска и минимума на адвокатския хонорар, поради което и оставя без уважение възражението на ответната страна.

С оглед на изложеното по-горе, съдът на осн. чл. 78, ал.1 ГПК присъжда в полза на ищцата всички сторени от нея съдебно - деловодни разноски , като доказани и по основание и по размер , възлизащи на общо 1 602.00 лв.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ответната **Община В.**, БУЛСТАТ * , с административен адрес: *, представлявана от Кмета на Община В. **ДА ЗАПЛАТИ** на ищцата **В. И. Ж.**, ЕГН *****, с настоящ адрес: *, * **СУМАТА** от **6265.31 лв. (шест хиляди двеста шестдесет и пет лева и тридесет и една стотинки)** - представляваща обезщетение за нанесените й имуществени вреди, вследствие увреждане на лек автомобил, марка „Т.“, модел „Я.“, с ДК№ *, собственост на ищцата В. Ж., *(имуществени вреди, изразяващи се в: увреден таван на автомобила, тапицерия по тавана, рамка над десни врати, рамка над леви врати, корпуса на странично дясно огледало, преден десен калник, преден ляв сенник, уплътнители на тавана в дясно и ляво, както и необходими за отремонтирането автобоя и материали, както и ремонтни дейности)* пряка и непосредствена последица от настъпило събитие на **25.03.2023 г.** *(падане върху л.а. на голям изгнил клон, с размери 4 метра и диаметър 50 см., напълно изсъхнал и изгнил, без облистване, от дърво, намиращо се непосредствено до автомобила)*, ведно със **законната лихва** върху сумата от датата на настъпване на непозволеното увреждане - **25.03.2023 г.** до окончателното изплащане на сумите, на осн. чл.49 вр. чл.50 от ЗЗД , вр. 45 ЗЗД и чл. 86, ал.1 ЗЗД.

ОСЪЖДА ответната **Община В.**, БУЛСТАТ * , с административен адрес: *, представлявана от Кмета на Община В. **ДА ЗАПЛАТИ** на ищцата **В. И. Ж.**, ЕГН *****, с настоящ адрес: *, * **СУМАТА** от общо **1 602.00 лв. (хиляда шестстотин и два лева)** - представляваща сторените от ищцата пред настоящата инстанция **съдебно - деловодни разноски** за заплатени държавни такси, депозит за експертиза и възнаграждение на един адвокат, на осн. чл. 78, ал.1 ГПК .

Съгласно чл. 127, ал.4 ГПК паричните вземания могат да бъдат платени на ищцата по посочения в исковата молба начин - по банков път , по банкова сметка водена на името на ищцата В. И. Ж. в ТБ „ П. и. б. „ АД : *.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните , с въззивна жалба, пред Окръжен съд Варна в двуседмичен срок, считано от получаване на преписа .

ПРЕПИС от Решението да се връчи на страните по делото чрез процесуалните ѝм представители .

Съдия при Районен съд – Варна: _____